

[Landbrugsministeren.]

dansk frugtavl af den landbrugsaftale, der nu er truffet mellem landene inden for de seks, og om jeg bedømte den sådan, at det blev værre i overgangstiden, eller hvordan det i det hele taget blev.

Jeg vil gerne herom sige, at jeg tror, det er for tidligt, i hvert fald er det for mig for tidligt, at komme med en klar udtalelse på det punkt. Den aftale, der er truffet, kender vi jo endnu ikke i alle enkeltheder. Aftalens betydning vil jo afhænge af dens praktiske udformning, men betydningen for Danmark vil også afhænge af, om der — det er jo et forhold, der i og for sig ikke berører aftalen — bliver en større produktion eller rettere en større udførsel fra andre lande, der vil konkurrere med de danske produkter dér, hvor vi plejer at sælge, og det er der ingen der i dag kan vide noget om.

Det er min bedømmelse af selve aftalen, at den vel ikke umiddelbart gavner den danske eksport. Det gælder aftalen på alle områder. Men dér er det et spørgsmål, om ikke Danmark, mens vi forhandler om optagelse i fællesmarkedet, kan få sådanne bestemmelser og betingelser, at den ikke vil genere os, i hvert fald ikke vil genere os stærkt, og det er da ganske givet, at Danmark må arbejde på at få sådanne vilkår. Derfor tør jeg heller ikke i dag sige, at aftalen vil blive til skade for Danmark, og jeg vil i hvert fald gerne tilføje, at for muligheden for fortsatte forhandlinger om Danmarks eventuelle optagelse i fællesmarkedet er det af betydning, at man har truffet denne aftale, for ellers ville forhandlingerne mellem henholdsvis England og Danmark og de seks lande jo gå i stå.

Hvis man ophæver alle kvantitative restriktioner, og det ser det ud til at man gør på frugt- og grønsagsområdet, bliver det et problem for dansk frugtavl, men problemet bliver vel nok størst, når eller hvis Danmark kommer med i et større fællesmarked, for så bliver der fri handel mellem alle landene inden for fællesmarkedet, og

det bliver et spørgsmål om konkurrence-dygtighed. Det er min opfattelse, at dansk frugtavl gennem årene har rustet sig til at være konkurrencedygtig, og at den, hvad det angår, er bedre stillet, end den har været, jeg vil ikke sige på noget tidligere tidspunkt, men i hvert fald i mange år.

Til det ærede medlem hr. Niels Ravn vil jeg sige, at beløbene til eksportfremmende foranstaltninger ikke er fastsat tilfældigt; de er fastsat efter drøftelse med erhvervene og er af en størrelse, vi mener er rimelig til begge sider. Det er rimeligt at bruge de penge, og det er måske rimeligt at nøjes med at bruge de penge i forbindelse med de midler, man normalt stiller til rådighed fra erhvervets egen side, men jeg er da i høj grad parat til at drøfte spørgsmålet i udvalget.

Det er rigtigt, at der findes investeringsbehov i alle erhverv, og mange af de bemærkninger, det ærede medlem hr. Niels Ravn fremkom med om samordning, kan jeg for så vidt skrive under på, men jeg vil gerne fremhæve, at her er et ganske specielt tilfælde, hvor det for erhvervets konkurrenceevne og muligheder for at klare sig i et større marked er afgørende nødvendigt, at der gennemføres foranstaltninger, der, hvad produktionen angår, vil gavne erhvervet. Det er årsagen til, at lånebestemmelserne er indsat, og jeg håber, at der gennem forhandling kan blive enighed om dem mellem alle partier; foreløbig har de fleste partier jo givet tilslutning. Jeg er da enig i, at der burde være retningslinjer for statens udlån. Der er imidlertid det ved det med hensyn til mosterier og de andre ting, der kan være tale om her, at her gør der sig ganske specielle forhold gældende, også med hensyn til bedømmelsen af den sikkerhed, der kan være for lånene; men jeg er også parat til over for udvalget at give oplysninger om, hvilken praksis vi havde tænkt os at følge her.

Til det ærede medlem hr. Erik Hansen vil jeg sige, at såvel de statskonsulenter, der nu antages og sendes ud, som de, der er der